

המתפלל עם הצבור (יג) * מבעוד יום * מונה עמהם בלא ברכה ואם יזכור בלילה יברך ויספור
הגה * ואפילו ענה אמן על ברכת הקהל אם היה דעתו (יד) שלא לזאת יחזור (יח) * ויברך ויספור
בלילה (כ"י) * שם רש"א: ד' * מי ששואל אותו חבירו (יט) בה"ש כמה ימי הספירה בזה הלילה
יאמר לו אתמול היה כך וכך * שאם יאמר לו (טו) (כ) היום כך וכך (כא) * אינו יכול (כב) לחזור
ולמנות (טז) בברכה אבל קודם בה"ש כיון שאין זמן ספירה אין בכך כלום: הגה (כג) וכשהגיע
באר היטב

לזאת חזל מן הסתם משמע דאין לברך שנית מספק ע"ש וכ"כ
הע"ש. חזל משמעות הע"ש כ"ק וי"ו אינו כן ע"ש. ועמ"י ס"ק
ט"ו: (טו) היום. ואם אמר כך וכך ולא אמר היום לית לן בה
ט"ו ומ"א: (טז) בברכה. ח"ע"ג דלא אמר בעומר ולא דיעבד
משנה ברורה

ומלמד דנכון שיחזור ויספור בלילה כלי ברכה: (טז) מבעוד יום.
יש מאחרונים (כא) שפירשו דהיינו בין השמשות דהוא ספק לילה
ויזליין אז ידי ספירה לפוסקים דס"ל דספירה כה"ל דרנן אכן
הוא רוצה לדקדק ולספור מלאת הכוכבים וכו"ל וקאמר המהמר
דהוא ימנה עמהם פן יבכה ח"כ"ב ויהסוד דעתו (כב) אם יזכור
ח"כ"ב בלילה למנות און אי רוצה לזאת בספירה זו וכלתקמיה
בה"ה. וע"כ כשיגיע הזמן לח"כ"ב יברך ויספור כה"ל:
(יז) שלא לצאת. ודוקא אם מתכוין שלא לזאת חזל בכתמא ילא
למ"ד דמנות ח"כ"ב כונה ואף דשקטין לעיל בסיומ' כ' דמנות זריכות
כונה (כג) אפשר לענין ברכה שצריך להזכיר שם שמים צריך לחוש
לחך דעה: (יד) ויברך ויספור בלילה. ואפילו ע"ש שכבר קבעל-שנת
וגם התפלל עם הצבור ח"כ"ה יברך ויספור בלילה כיון שלא
דאס לזאת כמה שסיפר עמנו ח"ה"ש. כתבו האחרונים דאם ילאו
הכוכבים מותר לו לספור אפילו לא התפלל עדיין מעריב ואפילו
הוא צמ"ש דהא לילה הוא נכל מיני ואפילו לקדש ולהשדיל מותר
קודם תפלה חלל שספור במלכות עד שיעדיל: ד' (יט) בין השמשות
ובין. נהני בין השמשות משום דדיעבד אם יברך כה"ש ילא
וכי"ל וכו"ש אם שאל אותו אחר ח"כ"ב שצריך לזכור מלשיני היום
כך וכך: (כ) היום כך וכך. ואפ"י (כד) בלשון נע"י. ואם לא
אמר היום (כה) לית לן בה משום דעיקר מצות ספירה הוא שיאמר
היום כך וכך: (כא) איני יבול ובין. ח"ע"ג דלא אמר בעומר
ילא דיעבד וכי"ל בסק"ה: (כב) לחזור ולמנות בברכה. שכבר
ילא כזה ידי ספירה למ"ד מצות ח"כ"ב כונה ואף דאין קי"ל דזריכות
כונה וזה הלא לא כוון לזאת כזה ידי מצוה (כו) לענין ברכה צריך
להחמיר ולחוש לחך דעה ולא יברך על הספירה שימנה ח"כ"ב.
ויש עוד עצה (כו) שיכוין בפירוש שלא לזאת כזה ידי ספירה.
כתבו האחרונים (כח) דמיירי ששאל אותו קודם שהגיע לשבעות
הא אי שאל לו בשעה שהגיע לשבעות אפילו אמר לו היום כך וכך
לאו כלום הוא כל שלא הזכיר שבעות וצריך לחזור ולספור בברכה:
(כג) ובשחיגע הזמן. ר"ל (כט) לזאת הכוכבים ואפילו אם כבר
התפלל ק"ש ותפלה דח"כ"ב בלילה חסור משום ק"ש ותפלה.
והקרינו (ג) האחרונים דלפי מלי דשקטין לעיל בסיומ' ח"ה"ה
לפול מהני שעה הקמוץ לספירה והלאה [אפילו] אם כבר הקדים והתפלל (לא) אך במקום שהמנהג שהשמש קורא לספור ספירה
אין

שער הציור

(כא) ה"י והג"ה וינין בפמ"ג דמשמע מיניה דגם להמ"א נולד לפרש כן: (כב) מ"א: (כג) ח"ה"ה וינין ח"ה"ה מילתא דרנן יא דעה
שכבר דעה יא לנו לפסוק להקל דח"כ"ב כונה וענין לעיל בסיומ' כ' בנה"ל ד"ה וכן: (כד) אחרונים: (כה) ט"ו ומ"א וענין ח"ה"ה ומאמר הקדים
שמפקקים דבריו ומ"מ כתב המאמר שאין נדמות דברי הט"ו כזה וכן דה"ה והג"ה העמיקו כן להלכה: (כו) זה הוא להמ"א כסע"ה מקדים
וא"ר חירך לפי שהוא מילתא דרנן חזל הפר"ה והג"ה ס"ל דאין חילוק בין דאורייתא לדרבנן ובכל גווני צריך כונה וע"כ סע"ה זה קמ"א ח"ה"ה
דמ"ד ח"כ"ב כונה: (כו) אחרונים: (כח) פ"ה"ה וא"ר מהיו מפר"ה משמע דדוקא היכי דשבעי הוא לעיכובא כיון שמשלם שבעי חזל אחר השלמת
השבע שאינו חלל מנהג להזכיר שבעות (כח) שכתבו ב"מ"ב אפילו לא הזכיר לו חלל הימים ילא וצ"ה מבוחר להדיא דעכל גוויי כל שלא הזכיר
שבעות כמנהגו יכול לחזור ולספור בברכה דמוכחא מלחא שמוכין שלא לזאת ודי לנו להחמיר היכי דהזכיר ימים ושבעות שהרי הט"ו חוכך גס כזה
עכ"ד וגם לדברי הגר"א דסע"ה זה הוא רק למ"ד דמנות ח"כ"ב כונה מוכח דלמ"ד זריכות כונה ח"כ"ב לזכור ככל זה ועכ"פ צאופן זה צודאי ויכל
לסמוך להקל כדעת הג"ה: (כט) פשוט דע"ה"ש חף שמומר לספור מטעם ספיקא דרנן עכ"פ אינו מחויב עדיין: (ל) מ"א וא"ר והג"ה: (לא) אחרונים: